

גילהון מס' 1 • פרשת יצבים • תשפ"ב

סיפור השבע

מכות נארץ ישראל שנתה על שולחנו של ר' זיאל בוקשפן, תושב העיר חלם שבפולין, נסא בשורה עוגה מאודה. את המכותב כתוב לא אבוי, והוא בישר על פטירתו הפתאנומית של אחיו.

"ברוך דין האמת!", מלמלו שפטתו של ר' זיאל.
ואולם בהמשך המכובה הפנה אליו האב בקשה לא פשוטה.
נשותרי ליבדי", כתב האב. "אנא, עלה לאדרך הקורש, והיה לצד' בזמנ שנותר לי להחיות... עוז דצוני שבני לונזוי בדורכי האהונה ויאמר קדיש על קברדי".

ר' אDEL העזיז אב בקשת אבוי לפניו רעיזתו, אך ולא התלהבה כל מהרעין. הלווא העונו שלות בארכ' ישראל, ואילו באנ' יש לנו רבסה בבורות", טענה. צערדים אונם ומוטלים בילדיהם קטנים, בעור רוב העולמים לאירץ ישראל הם קשיים ובקבשים ליחסם בראמותה. ראו יזר שאר שאר מאריך המבוגרים יותר יכול לעלי' את מותנו כיבוד אב".

גם אביה של האישה תנך בעודתה של בתו, ר' זיאל נקלע לנצחקה. הוא רצה מואוד לקיים את בקשת אבוי, וניסה לשכנע את רעיזתו, לשוא. באחת משיחותיהם אף אמרה לו: "אני מבינה את רצונך לזכר את אביך, ולכן אני מוננה לשליעך לך בדרכך – להתרנש ממנה. רק תחול למסת את רצונך, אך לעוזב את בית חורי ואת מוקום מנורי – לא אסכים בשום אופין".

כשהראה ר' זיאל כי כל הפצזרותיו אינן נושאות פר', נסע אל רובו, הצדיק רבי מרדכי טרנסקי מוויזנץ. כדי לשעראו הזדק שאל: "מה שלום אביך?". ר' זיאל שטה לפניו הרביה את בקשת האב.

"אם כן, עליך לנטוע", השיב הצדיק. או-או פריט החסיד את התנדנותה של אשתו, עד כדי נכונותה להתרנש ממנה. "אמור לה שרצוני לשוב עמה", השיבו הצדיק. כשהשמעה האישה את בקשת הרבי פרצה בכבci, אך אביה הריע אותה והצע להשתתף אליה בכניסתה עם הרבי. כשכנוסו אישיאת
וabajeh אל הרבי פרידטה האישה את הסיבות לסתורבה.

"לא נכון לפרק את המשפחה על רקע זה", השיב הרבי בנועם. "סעו לשולם,

המשך בעמ' ב'

קרובה ישועתך לבוא

להפצת מנתנו ותורתו והברהה של הויה רב' מרדכי מקומץ ויעי
טייפורים ותולדותיו, ותולדות תלמידיו אחרים

אמירות טהורות

א. באות ימים הרבה בדברי תורה להמולץ טוב על עם ישראל להחרבות בדברי זכות ובשרות רהמים עליהם. ונעהיק בה אחד ממאמריו לשבת תהובה שננדפס בראש הספה"ק "מאמר מרדכי" ליקוטים. וולש"ק.

באות'B לא לפבי' כי אמור' המגיד הקדוש זכללה'ה הטורסוק ז"ע בחג הסוכות והזהר יושב לבודו בחדרו והיה מדבר אל עצמו, והבנתי שאינו ראה וזהו והזבטי עזמי מאורורי הכסא, ושמעתי אמוני הקדושים להבתה אש : רשב"ע מה אתה בקש שנדב על הזרות והשעבור שיש להם. תשחכם ח"ז, הלא אין בכם לסבול על הזרות והשעבור שיש להם. ואם תאמר שאינם מקיימים רוחות קדושים יותר מכליהם שאליהם לא אשכח תחת בעלה פסחא מכבורו אב' דרישות אחרים עלייה (כמבואר בקדושין פ' לרמב"ם חל' ממരים פ' י"ז ה' ובו יזר' ס' ר' רע' ס' י"י), וישראל מורים מצוחර ומכבדין אותו, וכי' ואע' ב' כו אינם מושנחים על זאת ומוקיימים מצוחר ומכבדין אותו, וכי' בן ממידותך, הלא דעתך שיש בכלותינו ליצא לריב ענק ולבלט ממידותך במאמון ז'ל (ו"ק ט"ז): הקב"ה גוזר והדריך מבטל, קר אין רוצם לעמודו נגזר, מכאמור השם'ק וכי' דיזיר עבד קדשו קגרועא עס' קוב' ה', לאאת אהה נהוג כן, לכן אומר לך אם לא תרחש ח'ז עלי בנד' אב� עניך למשפט לפני מלכיא של מעלה פדר'ק.

וهو האוניה השם'ים "ואדרבה", דברו הוא לשון קשה. כי הבעל דעת צדיקים הדולים יכול לדבר לפניו ית' ש' וברורים ז'ע ותשמע הארץ אמרה פ' מ' מרדו על פשוש מונינו עס' אנסם חאתן און אדר ברחוימר הרבים עיר על דבר בבודו שן, ואו הש' ב' ת' בודאי ירhom עליהם וישם תפילותם.

ב. כמהנה בכווש לחבר הכל למטריה תיכף שיפתק עני' בבוריך אמד' "וואה עני' לפניך מלך זו ויקם", (המספר של הפסוק הוא הנש מאות ושביעי) שהוא בוגריה 10 פעמים "אל היה" (המספר הוא חמישים ושביעי), ותងברו החסדים ויתרבה הרחמים (כనבר שהשם אל הוא מידת החסד והשם הויה הוא מידת הרחמים) מאת ספר מאמר מרדכי - הדרכה ישרה

נפלאות ערדות

רבי מרדכי טווערסקי מקאמיר ז"ע - ח' תמו תרע'ח
לאור פטרון נבנה על בקרו אורן נדול, ואלפים נהרו שם בכל מותה השנה לחפהל ולהווע כל משאלותם.
בצוחאותו השהיר נגלה גילה דעתו שרצוין קדרשו שיביאו תמיד למלמוד משניות לזרע רופאות ושותות.
נעשה הציוון החק בקיעלי מוקד מישיכ'ה של אלפי אנסים שכאו לשם תמיד לפועל רופאות ושותות.
וכו כתע אחריו של אחרונגה מתגלה שוב האהלה המכוקרי ושותוף מוחרש, שב נזרחים לשם לשום בכל משאלותם לבוטה ולברכות.

אריש וווארט

אינוועם יאר תקצ'ן איז נסחטק געגען דער הייליגער צדיק הרה"ק ר' מרדי היגאנד מושערער ארביל צוקללהה"ה
אינוועם יאר תד' א דריי יאר זינט דער סתטלוקות האט אוינענשיינט גראוסע ליכטיגעריט אינעם הויף פונעם הייליגער צדיק הרה"ק ר' אברהם האמיג מירזיסק צוקללהה"ה, ווען עס איז בי אים געבעוין געוואאן דער צוועטה זון.

און במשך די גאנצע ציטט האט דער טויסטער מגיד אידיגענעלנט גראוסע כורות און א געואולדייע בעבורו א ער אול זוכַּה זין אראפאצ'זברעגען דה הייליגע נשמה פון זיין גראיס טאטען נאכאמאל אויף די וועלט ווען דאס קינד איז אים געבעוין געוואאן דער טויסטער מגיד אידיגענעלנט.

רבי מאטעלען לעבלסט האט דאס אמאלא ערמאנט עדנדי פון א געויסער עני, און ער האט געואאנט. "מייס היליגער טאטע האט מיר געאטט או ער האט עבעטען פונעם אויבערשטן או ער אל אידיגענעלט איז מיר די הייליגע נשמות פון מיעז זידיעס ווער טשעדנא באלאעד מגיד און רבי מאטעלען העשבייע, און זיין תפילה איז טאקע אונגענווען געוואאן, או ב'חאב זוכַּה געוען צו דה הייליגע נשמות.

קיילץ

קהילת יהודית קיליצה ושבויי הסביבה היהיטה אחת מאבני הבניין של כל יהדות פולין. יהודים שהתגוררו בסביבה עשו מאצימים והשתדרו אצל בעלי השפעה, לאפשר להורדים להתחדר ולהיות בעיר ולבטל בכך את איסור ההתחשבות באנאות השננים. נציגי התיאבשות יהודית בעיר נהגו בשנת 1833 לאחר קבלת היתר מיוחד לבורדים לישותם, כי הותר והבטל בכך בשנת 1847 והיהודים סולקו. העדויות הראשונות על מגוריהם היהודיים בkiltsche קיימות משנת 1852 ובליחסן הנגרורו במוקם 101 יוז'ג. בשנת 1874 נקבעה kiltsche 974 אוכלוסיית הקהילה נמצאה בסימן יוז'ג. יהודים, קבועים 36 שנים, בשנת 1909 מנתה הקהילה 11,026 נפש, ועריך מוחלטת העולם השניה נאכומה אוכלוסيتها בכ- 25,000 נפש.

המנועה השבעי

מות דיקוטו של האדמו"ר צוקי"

את הגבקובים בגין לאות מקודזון האיסון:
ווע' שילט-טְרָפֶּס 21 אאנטווֹרְטָשָׁן 95 אאנטווֹרְטָשָׁן

בקובן

אומליזות!

אומליזיטן אומליזיטן אומליזיטן אומליזיטן
אומליזיטן אומליזיטן אומליזיטן אומליזיטן

אתם שוטפים בספר תורה
כל שוטפניו יוציאו בקדושים כן קומן ביטון ואיתו ביטון וווער וווער
מיידיג פְּשָׁעָם וְאַפְּלִישָׁם

ומביחיך אני כי תמצאו פרנסת בשפע בארץ הקודש ותזכו לרוחות נחת מלידכם.

בדמי הabi שכנו את האישה, ובכבוד ומוקץ קוצר עליה המשפחה לארץ ישראל, לא חלפו חורשיות ואיזו של ר' יואל שבקח חיים לכל ח', כאשר בנן, כלתו וולדיהם לזרע, כפי שביקש, אלום עתה, לאחר שכבר השחקען באיז, לא שב' עוד ר' יואל ומופתחו לפולין, כפי שהקפיד ר' יואל לנסוע מעת לעת הצלחות העולם האשכנזיה. המומיות נברעה, והוא יואל שערו עייכוב למלמת העולם האשכנזיה. המומיות נברעה, והוא יואל שערו עייכוב לוחמי הארץ יאחים, טען ר' יואל, בפצעים אהוהונת גבריהם, והוא מוחר להקדום את מועד חורתו לארץ. בכספי נдол הצליח לחשי ברטיס באניאה האחרונה שעמדו להפליג לעבר חופי הארץ. קודם נסיעתו נכנס אל רבו לקל את ברכת הדור.

"באיזו אניאה בדעתך לסתוע?", התענין הרב, ר' יואל נקב בשםה. "לא כראין לך לנסוע באניאה וו', הפתיעו הרב, "אבל זו האניאה האחרוןה", טען ר' יואל, "אם לא אסע בה, מי יודע מתי אוכל לצאת מהדורינה?".

"שמע בקולו", השיב הרב ברגוע. "סע בקונסנטזיה, עיר הנמל הרומנית. חפש שם אוניות מלחמה המפלגה לאיסטנוביל שבטורקיה. שם התביבים לארץ ישראל חופשיים", שב והתרה בו.

"וכיצד אוכל לעלות על אניות צבאיות ואני הייל? ", תהה החסיד.

"סע לשלומו", פטרו הרב כי הינפ' יד, "אני כבר אדראג לזה".

משתומים ומשתאה נפדר ר' יואל מרבו, ומיהר לפעול בדרכיו. הוא נסע לكونסנטזיה, ושם איתיר ספינה באחת המפליגות לוטוקה. בימיים הפעיל הרב את אשא בעיר הנמל, ואלה הסדרו עם הנגדים האזביני ש'יאו'ן לזרף את ר' יואל להפלגה, בטרם עליה על האניאה מיהר החסיד לשנהר מברק לבני משפחתו וההרע על השינוי בבנייניו. אלא שהההורה לא

הייתה לידה, ובני המשפחה המתו לבוא לפני התנתנית המורית. בשעה שר' יואל עשה את דרכו לטוריקה על ספינה של אוניה צבאיית, בפעם מלחתה העולמית הראשונה. בתוך קר נועז לבני משפחתו בוקשפן באירוע יישרל' כי האניאה שבה היה איביהם אמר להימצואו בטבעה וככל נסועה נסועה.

באים ואבלים פנו הייתומים אל רבי ליפמן ודוד שופקס, אב-ב' דין של כד'ץ כלולות ההסדרים בירושלים, בשאלתם אם לשבת שבעה ולומר קידיש' על האב.

"המטען זון מה עז שיתברחו דבריהם", חשב הנגן.

בינתיים עשה ר' יואל את דרכו לא-ארץ ישראל. חודה מילאה את לבו, הוא החליט לגלות שאיש לא בא לקבל את פניו. חודה מילאה את לבו, והוא החליט להשאיר את מגורותיו במלון ולרכוב על סוס מהיר אל ביתו בירושלים כדי לוואו שאחובו טורה.

כשהתקרב אל הבית שמעו אוניז קוות בכי נזה. הדאגה הבלב שבעתים. בל' רוטש פתח את הלהת, ובכד' ר' יואל את קורוטוי, והודה בשווה ובזלה. או-או וועז לו על טבעת האניאה שביה היה אמור לנסוע. בסעודה הוווריה גודלה שערכ בכיתו ספר ר' יואל את קורוטוי. לה' על הנס הנдол שהתחולל בוכות רבו הצדיק.

(על-פי ג'ודות מרדי)

יעז שולח תנובות
רעליטונין והרטון
למונטנה באטיל
s0733678281@gmail.com

להציגת
ישראל אהרון בן גולדו
ומשפחתו בכל הענינים

לרפואת הילל
ח'ים אריה יטמינו בן אסתר
ברוך שאר חולי ישראל

